

Entrevista

“Lobo és la continuïtat d'aquesta obra de teatre”

Carlos Eduardo Reina

Assessor de Manuel Zelaya, president enderrocat d'Hondures

—Com a mà dreta del president Zelaya, quina valoració feu de les eleccions del dia 29 de novembre que han portat Porfirio Lobo a la presidència d'Hondures?

—No les reconeixem. Han estat un procés espuri, sota un govern *de facto* repressor que no ha garantit les condicions democràtiques necessàries, com ara la lliure competència o la transparència en els resultats. Al principi parlaven d'un 61% de participació i ara ja han baixat fins al 54%, que també és una dada inflada. Per poder legitimar-se van voler vendre al món que la societat havia acudit a votar en massa. Però és el segon acte d'aquesta obra de teatre que vivim. La victòria de Lobo significa la continuïtat de la política que han decidit les classes dominants i els Estats Units.

—I qui és el director d'aquesta obra?

—Mireu, el cop d'estat el van dur a terme les classes dominants, amb el suport de l'exèrcit i dels Estats Units, perquè veien amenaçats els seus privilegis amb polítiques que afavorien la igualtat d'oportunitats. Es va revestir de fantasmes, com ara que la Constitució era per a afavorir la reelecció de Zelaya, o que quèiem en les urpes del president veneçolà, Hugo Chávez. Però en realitat aturaren una consulta popular que només pretenia aprofundir la democràcia. I els Estats Units, que s'omplen tant la boca amb aquesta paraula, van condemnar el cop per rentar-se la cara, però després resulta que van ser ells mateixos que van trencar els acords per a la restitució de Zelaya, amb negociacions de sotamà. Ha estat una gran actuació on tots hem fet d'espectadors. Ara canvien els personatges, però l'obra és la mateixa.

—Però Lobo s'ha presentat com “el president del canvi” i, tot i el debat de la participació, l'avalua un gran marge de victòria...

—Sí, però només aconseguirà el suport del poble si governa per a la majoria. Si se subordina al desig de quatre generals i deu famílies oligarques —tal com han fet tots els presidents nacionalistes— no se'n sortirà. Tindrà un govern neoliberal amb greus problemes econòmics, i per tant serà molt dèbil. Els colpistes han malbaratat 900 milions de dòlars dels 2.500 que teníem de reserves i han agreujat la crisi econòmica al país amb tocs de queda, cancel·lació de les ajudes i del comerç. Lobo hereta un país malalt. Haurà de devaluar la moneda i apujar els impostos. El que en sortirà més perjudicat serà el poble, que amb el precedent d'aquests cinc mesos pot esclatar en qualsevol moment i sortir al carrer.

—Una part important de la comunitat internacional encara no legitima Lobo. Però els darrers dies diversos mandataris llatinoamericans i europeus s'han pronunciat a favor de conformar un govern d'unitat nacional sense Zelaya ni el president *de facto* Roberto Micheletti, com a transició per al nou govern.

—És una altra violació més de la Constitució. Qui proposaria un tercer president? L'únic mandatari d'Hondures és el que resulta escollit pel poble tal com regeix la carta magna. I a hores d'ara encara és Zelaya. Aquestes propostes evidencien que no els interessa la democràcia, només les aparences. És això mateix que han fet els EUA.

—Zelaya fa gairebé tres mesos que és a l'ambaixada. Si trepitja el carrer serà immediatament empresonat, llevat que se'n vagi a l'exili o s'aculli a una amnistia, que ha rebutjat reiteradament. Com en sortirà?

—El president no vol amnistia ni li cal. Qui la necessita i la desitja són aquells que han assassinat més de vint persones, que dispararen a la casa de Zelaya, que han violat la constitució i han clausurat mitjans de comunicació. Ells són els criminals. Però ara, els còmplices del cop demanen l'amnistia i volen que surti del país, perquè la seva presència els incomoda. Però Zelaya estarà a Hondures fins que acabi el seu període [és previst que Lobo assumeixi la presidència el 27 de gener], i després podrà decidir si demana un salconduit o s'encara amb la justícia.

Maria Josep Siscar
Tegucigalpa (Hondures)